

besvarelsen af spørgsmål 1 anførte grunde anses det for meget vigtigt i udstykningsloven at tilvejebringe en generel hjemmel til at nægte approbation i sådanne tilfælde.

Ad 3. Landsbyggelovens ordning af bygningsmyndigheden i sognekommuner går ud på, at amtsrådet udøver bygningsmyndigheden i sognekommuner, for hvilke en bygningsvedtægt ikke er gennemført (byggelovens § 8, stk. 2, jfr. stk. 1, c). I disse kommuner skal enhver sag om udstykning til bebyggelse forelægges amtsrådet (byggelovens § 5, stk. 5).

Opførelse af en bygning har i almindelighed en udstykning som forløber. Under bygningsmyndighedens kompetence hører bl. a. bebyggelsens forhold til vej, dens afløbsforhold og vandforsyning. Parcellens størrelse har snæver tilknytning til disse forhold, og allerede ved udstykningssagens behandling bør der tages hensyn til byggelovens bestemmelser.

Den gældende bestemmelse i byggelovens § 5, stk. 2, hvorefter amtsrådet kan meddele forbud mod udstykninger, har (for så vidt angår anden bebyggelse end sommerhuse) alene hensyn til en hensigtsmæssig byudvikling. Efter de gældende bestemmelser i udstykningsloven og byggeloven kan amtsrådet derfor normalt ikke modsætte sig udstykning af en byggegrund med mindre størrelse end 700 m², selv om amtsrådet må anse en bebyggelse af parcellen for stridende mod bestemmelser i byggeloven, f. eks. fordi der ikke kan tilvejebringes forsvarelige afløbsforhold, jfr. byggelovens § 18. Nogle byggerier kan ifølge byggeloven (§ 20, stk. 1) kun opføres med amtsrådets forudgående tilladelse, og amtsrådet kan derfor se sig nødsaget til at nægte tilladelsen, fordi parcellens størrelse medfører, at bestemmelser i byggeloven ikke kan overholdes. Det almindelige småhusbyggeri i kommuner uden bygningsvedtægt kan derimod opføres uden tilladelse fra amtsrådet, og i sager om udstykning hertil må amtsrådet derfor nøjes med at henlede parternes opmærksomhed på, at en bebyggelse af parcellen vil være ulovlig, jfr. f. eks. byggelovens § 18.

Denne ordning forekommer uholdbar. Når bygningsmyndigheden (amtsrådet) finder, at en bebyggelse vil være ulovlig som følge af en mindre grundstørrelse end

700 m², har det ikke meget formål at gennemføre udstykningen med henblik på den pågældende bebyggelse. Det vil derfor være det rigtigste, at beføjelsen til at tillade en fravigelse fra kravet om en mindstegrundstørrelse på 700 m² henlægges til bygningsmyndigheden.

Ved lovforslagets bestemmelser sker i øvrigt ingen beskæring af sognerådernes indflydelse på udstykningssager i forhold til amtsrådet som bygningsmyndighed. Under hensyn til den i landsbyggeloven fastlagte ordning af bygningsmyndigheden i sognekommuner synes det ikke muligt i udstykningsloven at optage bestemmelser om en videregående kompetence for sognerådene i sager om udstykning til bebyggelse.

Ad 4. Af hensyn til bestemmelserne i den nugældende udstykningslovs § 4, stk. 3-7, og § 8 og lignende bestemmelser i byplanloven, byreguleringsloven, vejbestyrelsesloven og byggeloven har det været nødvendigt, at sager om udstykning blev forelagt vedkommende kommunalbestyrelse og eventuelt — afhængig af de pågældende sagers art, arealernes stedlige placering og forholdene i øvrigt — en eller flere af følgende myndigheder:

Amtsrådet som bygningsmyndighed,
amtsrådet som vejbestyrelse (eller i stedet amtsvejinpektøren),
fredningsmyndighederne (navnlig fredningsnævn og fredningsplanudvalg),
nationalmuseet og
byudviklingsudvalget.

Eventuelt nødvendige erklæringer fra skovmyndighederne er af matrikeldirektoratet blevet indhentet af hensyn til bestemmelserne i udstykningslovens § 3.

Erklæringer fra vedkommende sandflugtskommission har ved bestemmelserne i landbrugsministeriets cirkulære af 10. oktober 1936 om særlige regler ved udstykning af klitarealer været foreskrevet, for så vidt angår de til Skagerrak og Vesterhavet grænsende fredede klitarealer. Cirkulæret er nu afløst af bestemmelserne i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 16. februar 1962 om sandflugtens bekæmpelse.

Ud over de her nævnte erklæringer har det i mange tilfælde været nødvendigt at indhente erklæringer fra vedkommende overordnede myndigheder.